

A kóró felfedi a bűnt

Én azt akartam mondani, hogy a zsidó hogyan járt. Ment, a nyúlbőrös ment a másik faluba, ott van Versic, ment arra, és egy ember megtámadta őt, hogy adja oda a pénzt. Hát öt korona volt nála. És azért megölte őt. A zsidó könnyögött:

– Ne ölj meg! – aszongya.

– Miért? Nem lát senki, nem tudja senki!

És ott vót olyan góró, nem tudom, te ismered-e? Az olyan kóró, a szél fújja, az eltörik magától. És aszonta:

– Ez a kóró el fog téged árúnyi.

– Hajaj – jókat nevetett az ember –, hogy ez fog elárúnyi?

Na jó, nem történt semmi, megölte őt, ott vótak nagyok a gabonák, hát otthagya. Osztán má ők

is arattak a feleségivel. Egyszer csak olyan górot vitt a szél, arra fújt. Ő meg jókot nevetett. Az asszony azt mondja:

– Mért nevetsz?

– Höhő, nem mondom meg!

Addig-addig faggatta őt, hogy megmondta, hogy azt a nyúlbőröst megölte, és az mondta, hogy ez a góró el fog téged árulni. Hát jó, máskor se történt semmi. Oszt egy időbe összeveszett a feleségivel. Annyira összeveszett, az megmondta, és őt meg bezárták. Akkor jöttek. Na, most má elárulta őt az a góró, amit ott fújt a szél. Ez igaz vót, ez nem mese vót. Ez így megtörtént.